

Borja Santomé Rodríguez

Rumbo a Eleusis, 2021

Cinema d'animació, stop-motion

Pintura acrílica i tinta xinesa sobre acetat

10' 05"

Des de l'any 2015 he dedicat la carrera artística a la pintura i al cinema, treballant amb el pinzell i la càmera he realitzat fins a set curtsmetratges d'animació i m'he acostat al cinema d'avantguarda des de la pintura figurativa contemporània.

M'interessa estudiar la representació de l'atmosfera i la narració, crear tensió entre el relat i els aspectes purament pictòrics amb la intenció de narrar de manera poètica i sensorial. En el meu treball acostumo a partir d'imatges autobiogràfiques que es deformen progressivament, per crear escenes escabellades properes a l'estètica del surrealisme i la psicodèlia.

La idea general d'aquest curt és submergir l'espectador en un viatge d'imatges que ens parlen de les coses màgiques i sobrenaturals en el món actual. Un dels conceptes més importants és tractar les situacions transcendents que envaïeixen la quotidianitat per sorpresa, mentre ens guiem pel fluir de la vida i a la vegada ens donem claus per entendre els mons amagats del nostre subconscient.

Anteriorment, la meua línia de treballs d'animació solia destacar per l'ús del blanc i negre i relats de la vida urbana inspirats en el món industrial, però en els meus projectes recents he sentit la necessitat de fer servir un entorn més orgànic i acolorit, i tractar el tema de la relació de l'home contemporani amb la natura i totes les matusseries que sorgeixen d'aquesta connexió.

Per a aquest projecte m'interessa, entre altres coses, el concepte de "ritual" vist des d'una perspectiva occidental que intenta fixar-se en aquesta mena de pràctiques d'una manera totalment caòtica, per testimoniar la decadència del nostre món modernitzat.

És una història que s'explica de manera més sensorial que narrativa, i aleshores són els escenaris i els sons els que canvien progressivament; m'acosto al moviment surrealista en aspectes com la dislocació del relat lineal, per crear el que anomeno calidoscopis autobiogràfics. La història parteix d'un personatge que pateix estranyes visions pertorbadores plenes de natura destructora i aparicions demoníaqes. El personatge sent la necessitat d'escapar-se i submergir-se en aquestes visions màgiques que el persegueixen, però alhora hi ha una idea de destrucció i cansament que fa difícil acceptar-les. D'alguna manera no sabem si entra en connexió amb aquesta natura onírica i estranya o si realment hi és per destruir-la. És un relat que ens parla de la creació de la vida, el concepte de viatge i la transformació del món en què vivim a través de paradoxes i contrastos, que fa servir el so i les imatges per narrar de manera alternativa.

En general, la meua intenció és realitzar un treball íntim en el qual es mescli la pintura amb el cinema experimental que sempre em va inspirar, com pot ser Luis Buñuel, David Lynch o fins i tot Tarkovski.